

Q. 522, 14.

II n
7021
(2)

RECTORE
ACADEMIAE. MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO. PRINCIPE. REGIO
FRIDERICO. AVGVSTO
DE
FEMINIS. PRIMA. AETATE
ERVDITIONE. AC. SCRIPTIS
ILLVSTR. ET. NOBIL.

POSTERIOREM. DISPVATIONEM. EXHIBENT
PRAESES

M. DAVID. SCHVLTETVS
HAMBVRG.

ET
RESPONDENS

IOANNES. DIETERICVS. STARCKIVS
LVBECENS.

ANNO. c^o l^occc. III. AD. D. X. MART.

VITEMBERGAE. PRELO. GERDESIANO

DEO SECVNDANTE!

Elam, quam priori dissertatione exorſi ſumus, in praesenti pertexamus, atque adeo recensendis exemplis, Feminarum prima aetate eruditione ac scriptis illustrium et nobilium, ulterius nostram nauabimus industriam.

Beltizia GOZADINA, *Bononiensis*, uirgo fuit eruditissima, quae tantos primis adolescentiae annis in literis progressus habuit, ut merito esset omnibus admirationi. Iuuat ea hoc loco recensere, quae *Hilarion de Costa* T. 1. Part. 3. in *elogiis et uita Regum Principumque*, p. 522, de illa refert. *Beltizia*, inquit, *Gozadina*, filia egregii nobilis *Bononiensis*, cui nomen *Amatoris Gozzadini*, contemnens solum et acum omniaque exercitia communia sexui muliebri, se dedit studio linguae latinae et Iuris, in quibus tantos fecit progressus, ut An. 1532 aetatis suae 32 orationem funebrem latinam habuerit in Templo primario *Bononiensi*, tempore exequiarum *Domini Ludovici Frattae Episcopi* istius loci, quam *Auditores admirati sunt*. Dehinc post triennium eadem in

Vniversitate titulo Doctoris Juris insignita fuit, ac deinceps priuatim Institutiones Juris iuuentuti tanta cum laude exposuit, ut tandem ad publicam Professionem vocaretur An. 1539, quo in applausum Studiosorum, magno numero variis ex nationibus eo confluentium, merita fuit. Plures composuit Juris commentarios, qui postea typis impressi prodierunt sub nomine ficto et alieno. Quo vero melius posset incumbere studiis, mansit coelebs, et sine marito.

Ioanne GRAIA, Angla, Ducis Suffolciae filia, Domini de Gilsford coniux, annos nondum septendecim nata, Latinis Graecisque literis bene iam instructa fuit. Testatur Iesuita le Moyne, in *La Galerie de Femmes fortes* P. II. p. 52. illam adeo exacte locutam fuisse Latine et Graece, ac si Athenis et Romae fuisset, exactissimamque habuisse notitiam liberalium Artium, et partes Philosophiae quasdam intellexisse. Subiungemus illa, quae Larretis, in *Historia sua Angliae, Scotiae et Hiberniae*, Gallice excusa, Tom. II. de ea refert, ex recensione Siki et Neocori *Biblioth. novor. libror. An. 99. p. 207.* Eduardi Regis erat aequalis, et una cum illo educata fuerat; quemadmodum etiam indolis et morum conformitas arcto illos amicitiae vinculo copulaverat: scientias et linguas iuxta cum Eduardo percalluisse dicitur, Graecarum vero et Latinarum literarum peritia illum superasse. Elmerus post mortem deinde Mariae Londinensis Episcopus, rerum et linguarum cognitione teneram eius mentem informavit. Quanto autem studio philosophiae operam dederit, hinc patet, quod sudo aliquando coelo, totaque eius familia in saltu aedibus vicino venationi dedita, cum ipsa in conclaui suo remansisset, et Phaedonem Platonis avidè perlegeret ingressus-

gressusque ad illam Elisabethae Principis Praeceptor, rogaret, quid ita solam abderet, cur non una cum reliquis venando se oblectaret? ecce hunc, respondit illa, apertum Platonis librum monstrans, qui solitudinem meam excusabit, et cui unice sum dedita; longe suaviorem voluptatem capio ex huius Philosophi lectione, quam inter raucos canum et cornuum strepitus. Mortuo Eduardo, ope soceri et patris, ipsa tamen inuita, Angliae Regina declarata atque etiam coronata est, sed paucis interiectis diebus, cum uix decem regnasset dies, carceri tradita et capite truncata est, una cum Marito anno scilicet C. 1554. Vid. *Sikius et Neocorus l. c. p. 209. et 210.* pluribus.

Martham MARCHINAM, uirginem *Neopolitanam*, hoc ut referam loco, diuina prorsus ingenii eius uis, efficit. Infans enim talem sibi iam comparauerat eruditionem, ut Graecam, Latinam, et Hebraeam linguam egregie calleret. Ita de ea, *Janus Victor Roscius*, Pinacoth. III. num. LXXV. p. 298; Tria profecto actas haec nostra uidit, nova, admirabilia, et quae omnem fere fidem excedant; ad quae credenda, nisi ea oculis accepissem, mea nunquam duceretur assensio. Primus, *Martham Marchinam*, uirginem *Neapolitanam*, sed etiam tum infantem, Romam in Parentum sinu delatam. Haec a nemine, nisi fortasse diuinitus edocta, egregie, Graecam, Latinam et Hebraicam linguam nouerat; tum philosophicis, theologicis, ac liberalibus omnibus disciplinis, non leuiter erat sed literate perita; deinde epigrammata Graeca, sed Latina imprimis, elegantiter arguteque conclusa, fundebat ex tempore. Cuius elegantis ingenii formam inter illustrium Virorum imagines, qui mea aetate

floruerunt, obieruntque, referre non distuli. Addam, ut de ingenio eius constet, epigramma, quod de Pastore et Iusto fratribus, proiectis tabellis ad mortem properantibus, et genuum uestigia lapidi impressa relinquentibus, composuit.

*Digna Deo scaboles, coeli duo sidera, fratres,
Dant gemini dirae membra tenella neci.
His violenta manus caput abscidit: horrida cautes
Excepit molli corpora trunca sinu.
Obstupuit natura parens dum (flebile visu!)
Mollescunt lapides, saxea corda rigent.*

Obiit anno aetat. sexto supra uicesimum, A.C. 1646. d. 9. April.

Anna, Philippi MELANCHTHONIS, Viri quidem summi, et communis Germaniae Praeceptoris, filia quae adeo mature in literis profecit, ut quarto decimo aetatis anno, Latinam linguam optime calleret. Ea ipsa aetate nuptum collocata fuit *Georgio Sabino*, Poetae incomparabili, A. nimirum 1536, die sexto Nouembris, quibus de nuptiis ita canit Sabinus ipse:

*Sexta pruinosi cum lux erat acta Nouembris,
Dulcia percipiens gaudia nocte tuli.
Tunc mihi, despondit quam pronuba luno puellam
Legitimo functus munere, iunxit Hymen.*

Vixit cum ea annis undecim, nulla re, ut uerba sunt *Melch. Adami* *Virt. German. Philos. p. 287.* dirumpente consuetudinis amorisque vincula. Tandem, ut fata sunt mortalium, mortem cum uita permutauit, A. 1547, d. 4 Calend. Martii, apud Regium Montem in Borussia.

Nunc ordo me deducit ad eruditissimam *Olympiam Fuluiam MORATAM, Ferrariensem.* Eius ut hoc loco

loco mentionem iniiciam, eruditio facit singularis, qua etiam supra sexum excelebat. Romanam ita perdidicerat linguam, ut, puella, publicas pro rostris haberet declamationes, et Ciceronis Paradoxa explicaret. Graecas sibi tam familiares reddiderat literas, ut, Graece, quicquid uellet, exacte proloqueretur. An. aetat. 29. publicas in Graeca Heidelbergensis Academiae cathedra instituit recitationes. Prostant Opera eius Basil. 1562 et 1580. 8vo. edita, curante *Coelio Secundo Curione*. Nec literis illa solum, sed pietate etiam, probisque moribus instructa fuit, unde in ipso mortis agone, sancta, constans, fortissimique animi fuit. Fatetur maritus eius, *Andr. Grunthlerus*, se uixisse quidem cum ea non totum quinquennium, ceterum neque animum magis sincerum et candidum, neque mores probiores sanctioresque, se uidisse unquam. Epitaphium ipsi positum ita se habet:

OLYMPIAE FVLVIAE MORATAE
 FORMA QVONDAM MVLIERI
 INGENIO HOMINE MAIORI
 ANIMO QVO SOLO CHRISTVM
 CAPERET SPERNERET MVNDVM
 TOTVM BASIL. JOAN. HEROLD.
 CIVI COELESTI. P.

Vixit annos XXIIX
 Vicit M. D. LV. mense Octobri
 Triumphat aeternum.

Mordtae huic *Julianam MORELLAM, Barci-*
nonensem Hispanam, iungimus, mulierem pererudi-
 tam. Haec, aetatis suae anno 12, Capuccinorum uestitu
 indu-

induta, publice theses philosophicas defendit, quas *Margaritae Austriacae*, Hisp. Reginae, inscripsit. Graecam, Latinam et Hebraicam tenuit linguam. Philosophiae, ut et Iurisprudentiae, studium tractauit, Musicis etiam instrumentis cecinit, adeo quidem, ut *Henr. Kormmannus*, Lugduni ad confluentes Sequanae ac Rhodani eam uident, obstupuerit eius doctrinam. Vid, hac de *Morella*, *Vossius*, *L. de Philologia*, p. 82.

Anna PALANTIA, commemoranda iam uenit. Iuuat autem ea recensere, quae Excell. *Paschius* de illa refert, in *Gynaeceo docto* p. 51. *Anna Palantia*, tam praecocis ingenii uirgo, ut ab ea duodecennali *Poshnius* carmine extemporali uictus fuerit. *Paulus Melissus*, *Poetarum Monarcha*, *Palantiam* suo amore dignam hoc acrosticho fecit :

Amo Te, et dehinc amabo
Nisi me vetes amare
Nisi te sinas amari
Angor, et non angeris.

Paries meis medullis
Animoque quantum acerbi!
Licet ergo des medullis
Animoque acerba, amara.
Neque tu sinas amari :
Tandem baud, puto, vetabis,
Ita, quin, amica, dicam :
Amo Te et dehinc amabo.

Gabrielis Corola PATINA, *Parisiensis*, Viri summi, *Caroli Patini*, filia, tanto praedicta fuit ingenio, ut publice Panegyricum, pro rostris Academiae Recuperatorum, Patauiae, in laudem Ludouici XIV, Galliarum Regis,
An. 1685

An. 1685 recitaret. Scripsit et Epistolam de Phoenice in Numismate Imp. Antonini Caracallae expressa, quae Venetiis publici iuris est facta, An. 1683 in 4to. Ut B. etiam L. de ingenii eius poetici mira felicitate iudicium ferre queat, Epigramma adiciam, quod iuuenis adhuc in Urbem Veneram confecit:

*Quo sint ingenio Veneti, Gens aspera bello
Pace potens, alios commemorare iuuet.
Non ego diuitas laudem, non nota Senatus
Numina, non doctos, Nomina magna, Viros.
Sed liceat iuveni Musae, iuuenile per annos
Innumeros, Veneta laudet in Vrbe decus.
Virginea patiare, Maris Dea, voce canetur
Tot saluus seclis Virginitatis bonos.*

Anna Maria SCHVRMANNIA, Coloniensis,
femina fuit tam erudita, ut merito inter superioris seculi ornamenta referatur. Primis eam adolescentiae annis literas adamasse, uel *Barlaei* testimonio constat, qui, *Heroicor. l. 3. p. m. 446.* ita de ea canit:

Scandis Apollineos colles, virguncula.
Linguam Hebraeam, Chaldaicam, Syram, Arabum, Turcicam, Graecam, Latinam, Gallicam, Anglicam, Italicam, Hispanicam, Germanicam, Belgicam et Batauicam nouit, si fas est credere commemoranti hoc *Ludouico Jacobo a S. Carolo*, in *Biblioth. illustr. Feminar.* Aethiopicam pariter linguam calluit, cuius etiam beneficio *Grammaticam* conscripsit *Aethiopicam*, cuius ἀπόγραφοι inter κειμήλια MSS. *Summi D. Mayeri* mihi quondam licuit perlustrare. Testantur de summa eius eruditione *Opuscula Hebraea, Grae-*

ca, Latina, Gallica, quae, oratione prosa aequae ac numeris
iuncta Lugd. Batavor. form. 8. prodierunt. Ita uero hanc
celebrat *Jacobus Martin, Parisiensis* :

*Gracchorum Matrem sileat Romana vetustas,
Et taceat Sappho Graecia victa suam.
Cedite Romanae, Graecae quoque cedite Musae,
Nescio, quid Bataro maius in orbe micat.*

Sibylla SCHVVARTZIA, Christiani Schvvar-
tzii, Consiliarii Prouincialis, et Consulis Gryphisvvaldensis,
filia, tam felicem in poesi uenam nata est, ut, ab anno aeta-
tis tertio decimo ad annum usque mortis, decimum scil.
septimum (nata enim est 1621, diem autem supremum obiit
1638) optimos scriberet uersus. Prodierunt *Poemata*
eius posthuma, studio *M. Sam. Gerlachii, Gedan. 1650,*
form. 4. Iuuat illos hic recensere uersus, quos in amorem
coecum ludit sequentes :

*Was Liebe liebt / hat keinen Mangel nicht /
Wiewohl ihm mehr als andern oft gebracht /
Das was sie liebt / kan ohn Verbrechen leben /
Doch / weil man hier ohn Fehler nichts findet /
So schließ ich fort : Die Lieb ist sehend blind /
Sie sieht selbst nicht / und kans Gesichte geben.*

Quae de *Caecilia SEBVTIA, Tiburtina Virgine,*
Vir CL. *M. Christian. Funckerus, in Centur. seminar.*
erudit. et scriptis illustrium, ex Bartelocchii bibliotheca magna
Rabii-

Rabbinica, P. III. fol. 756. b. et 757. a. refert, talia sunt, ut unumquemque in admirationem uel inuitum trahant. Referam autem haec iisdem uerbis, quibus *Optimus hic Philologus* p. 69. l. c. utitur.

Non tantum Viri in urbe sunt eruditi in Ebraeis, sed et foeminae aliquot non desunt in lingua sancta bene instructae, adeo ut Rabbinicum fastum et superbiam contundere valeant. Sane urbanum Romae domicilium habet Tiburtina Virgo benestissima aequae ac doctissima, nomine Caecilia Sebutia, annorum circa XVIII. Haec a tenera aetate a Parentibus et patruo Canonico lingua latina apprime imbuta, et in humanioribus literis exulta adeo profecit, ut ad philosophicas scientias et ad Theologica studia transiens, sub magisterio admodum Rev. P. Job. Antonii de Panormo, Lectoris Jubilati Ord. Min. de Observ. Theses philosophicas ac Theologicas publice sustinuerit, et ad obiecta docte et acute cum omnium adstantium admiratione responderit. Nec linguarum Orientalium ignara est, sed praecipuum studium suum adhibuit in addiscendo linguam Ebraeam, quam tam bene et expedite legit atque intelligit, ut loca S. Scripturae contra Iudaeos inde exhibitae scite ac docte valeat explicare. Itaque gloriantur alii, se habere Annas Schurmannias, Romae sufficeret, unicam habere Sebutiam.

Alysa, seu si mauis, *Ludonica SIGAEA, Tole-
tana*, femina multo eruditissima, unum supra uicesimum uix nata annum, Latinam, Graecam, Hebraeam, plurimasque alias calluit linguas, id quod non obscure ex *Resendii* Epistola ad Mariam Principem, constat, quam affert *B. Mor-
hofius*,

hofsus, ὁ πᾶν, Polyhist. l. i. c. VIII. p. 77.

*Altera Sigaea est, Virgo admirabilis, unam
Quam natura potens ideo produxit, ut esset
Femina, quae maribus vitam opprobare supinam
Posset, et ignavos magno adsecisse rubore.
Nam cum septemnae vix dum trieteridis annos
Computat, indefessa dies noctesque Latinas
Volvere non cessat chartas, non cessat Achaeas
Moseaque et Solymos rimatur sedula Vates,
Quin per Achaemenios scopulos Arabumque salebras,
Currit inoffense, linguarum quinque perita.*

Scriptit haec Epistolas Latinas, Dialogum de differentia vitae rusticæ et urbanae, ut et Poetica quaedam. Circumfertur sub eiusdem nomine *Satyra illa Sotadica*, liber certe spurcissimus et oculis ac lectione bonorum omnium indignus, ut CL. *Mollero* in *Homonymoscop. Histor. Philolog. critica* p. 35. rectissime audit. Tribuitur uersio huius libri *Ioanni Meursio*, iure tamen nullo. Exploratum est enim, pessimum hunc et flammis dignum foetum, a *D. Io. Westrene*, ICto Hagienfi, profectum esse, qui malitia execranda plane, *Sigaeae* istum nostrae tribuit. *Vid. Mollerus, l. c.* Quapropter iniuriam huic castissimae mulieri inferunt, qui infame hoc scriptum illi tribuunt, cum constet, illam praecipua castitatis laude omnibus innotuisse. Nupsit *Alphonso a Cuenas*, et immatura morte decessit.

Hippolyta TAVRELLA, Mantuana, quantos habuerit in literis progressus, uel ex unica eius epistola ad *Baliba-*

Balthasarem Castalionem, maritum, apud Leonem
X, oratorem, liquet, quam *Colomesius*, *Opusculis suis*
p. 79. inseruit, cuiusque initium hic subiungemus :

Hippolyta εὐπαρτέν iam dicit Castilioni,

Addideram imprudens, hei mihi, pene suo.

Te tua Roma tenet, mihi quam narrare solebas

Vnam delicias esse hominum atque Deum.

Hoc quoque nunc maior, quod magno est aucta Leone

Iam bene pacati qui imperium orbis habet. etc. etc.

Epitaphium eius idem ille *Colomesius* exhibet tale.

EPITAPHIVM

HIPPOLYTAE TAVRELLAE

uxori dulcissimae, quae in ambiguo

reliquit, utrum pulchrior

an castior fuerit,

primos iuuentae annos uix ingressae.

BALTHASAR CASTILIONIVS

incredibiliter moens. P.

A. M. D. XXV.

Damifella TRIVVLZIA, Mediolanensis Virgo,

eo praedita fuit ingenii acumine, ut 14 aetatis anno iam no-
uum in terris prodigium uideretur. Latinis literis ita erat
imbuta, ut scribere et loqui, quicquid uellet, posset. Tam
felici etiam erat memoria, ut si quem uel publice declaman-
tem, uel disserentem audisset, reuerſa domum, omnia prope
ac singula uerba referre posset. Ita *Textor* de ea :

Quid facis in terris Damifella Trivulcia? coelura

Ingeniis debet talibus esse domus.

B 3

At

*At scio quid' facias, flores cum coniuge Ditis
Non legis, ad stygios ut rapiare lacus.*

*Cura tua est virtus, et iter meditaris ad astra
Nam virtus comites tollit ad astra sua.*

VIGNERIA (siue *de la VIGNE*) Virgo eruditissima, prima statim aetate optimos scripsit uersus. Publicauit *Pelissonius* eius *Odam*, quam in honorem Regis Galliarum conscripsit, et eam, qua *Scuderiae*, virginis quoque eruditissimae, laudes celebrauit. Iuuat ea referre, quae Clarissimus *Eckardus* in *Monathl. Auszug*. An. 1700. p. 17. ex *de Vigneul-Marville*, *Melanges d'Histoire et de Literature*, refert: Sie hat von ihrer Kindheit an die nettesten Verse von der Welt gemacht. M. Pelisson hat eine vorreffliche Ode von ihr drucken lassen/welche sie auf ihres Königes Ruhm verfertiget. Man sol auch von ihr Lieder von gleicher Art/ und andere Werke haben. Jhrs Bruders Verstand hat sich nicht weit erstreckt/ daher ihr Vater in Schertz zu sagen pflegen: Er hätte an seines Sohnes statt eine Tochter/und an seiner Tochter statt einen Sohn zu wege gebracht. Sie hat vom Studiren den Stein bekommen/ und ist daran in ihrer besten Jugend gestorben.

Iam de *Cornelia*, *Gerardi Ioannis VOSSII*, filia quaedam nobis sunt dicenda. Haec a pueritia literis imbuta, adeo mature profecit in iis, ut annorum duodeuiginti, Latinam, Gallicam, Hispanicam et Italicam probe intelligeret. Ita Pater ipse ad *Ioan. Meursium*, *Epistol. 319. p. 339. A. 1638.*, die 5 Kal. Febr. ipsa *Gerardi filii mei natali, amissu suavisimam maiorem natu siliam Corneliam, virginem ea pietate, moribus illis, ac rei domesticae intelligentia, curaque illa, ut de Latina taceam, Gallicae, Hispanicae, Italicaeque linguae peritia, illa notitia, tum omnis generis Musices, tum calamo et penicillo pingendi, ut tot bonis, boni Numinis gratia, concurrentibus, omnibus fuerit admirationi.*
Periit

Perit autem illa, miserrimo fato, cum nimirum inclytam Leidam Amstelodamo cum traha ueheretur, aquis hiberno frigore concretis fidem frangentibus, miserrime illis est submersa.

Elisabetha Ioanna VVESTONIA, Angla, Virgo fuit erudita pluriumque linguarum bene perita. Primis statim annis literis se dedit, illisque postea sic inclaruit, ut *Iosephus Iustus Scaliger*, aliique longe doctissimi Viri literas ad ipsam darent. In primis autem uersibus scribendis innotuit, in quibus componendis tanta felicitate praedita fuit, ut etiam Poetica Laurea a *Melisso* sit decorata. De *Aula* quidem et *Aulico* sic canit :

*Aula vale, semper magnis amplissima uerbis,
Inque fide semper labilis, Aula vale.*

*Qui te sectatur seruitque fideliter, illum
Spe pulchra, ad tempus quo tibi profit, alio.*

*At postquam ingratos queritur periisse labores
Enervem rides, emeritumque fugas.*

*Nunquam fraude cares, nunquam tibi iurgia desunt :
Semper suspicio, semper adestque metus.*

*Splendida paupertas comes est tibi : fictio uultus
Cognita quae noceat pluribus esse, regit.*

*Mimus, Adulator, Leno, Mercator, Apella
Cum grege scortorum te sine fruge colant.*

*Ergo vale : expertus fugio tua limina : vivam
Contentus patriis sinibus : Aula vale.*

Prodierunt eius *Epistolae et Carmina*, tribus comprehensa libris, et nomine *Parthenicon*, insignita, *Pragae, in svo.*

Pauca haec in medium proferre exempla *Feminarum* prima aetate eruditione scriptisque illustrium, chartae pariter atque temporis angustia permisit. Obsequiamus igitur nostram Dissertationem, ac B. L. obrestamur, ut ea quae perperam posita sunt, beneuole interpretetur, haud immemor, antiqui illius :

Homines sumus humani nihil a nobis alienum putemus.

QANT n 7021 X 3034722
 THESES QVAEDAM MISCELLANEAЕ.

Aειπάρεθνος recte eleganterque *Maria a Patribus* appellatur, cuius partus tamen, rationi quidem et naturae, sed absolutae DEI potentiae minime refragatur. Vid. omnino Summe Reuerendi Bremensium Theologi, *Gerardi MEIERI*, Praeceptoris mei, Auditorumque amplificatoris, nunquam non a me, sed satis nunquam, dilaudandi, *Rationales de Virginis partu cogitationes*, p. 14.

Paulus etsi Romae uersatus, et postea ibi custodia asseruatus, ac extra Urbem ad Aquas Saluias supplicio affectus est, tamen in Amphitheatro Romano, cum bestiis non pugnavit. Eiusdem locum *1. Cor. XI, 10.* διὰ τὸτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τὰς ἀγγέλους, integrum atque incorruptum esse contra *Ioan. Clericum in animaduersion. ad Hammondi Nouum Testamentum*, asserimus, nec διὰ τῆς ἀγγελίας, pro διὰ τὰς ἀγγέλους ponendum esse arbitramur.

Quae literarum monumenta de *Ioanna* referunt *Papissa*, uere posse contra Pontificios affirmari, contendimus.

Ignorantia, quemadmodum plurimorum apud Pontificios malorum auctor fuit, ita praecipue Sanctas illas effinxit chimaericas, *Vndecim mille Virgines martyres*. Nam Martyrologia MSS. quae anam huic dederunt fabulae, haec referunt uerba: SANCTAE VRSULA ET VNDECIMILLA VIRGINES MARTYRES. Vid. *Valesiana* p. 48. 49.

Veronicae non mulieris sed imaginis est uocabulum, atque idem est, quod *vera icon* siue *iconia*. Vid. *Mailon. Itiner. Ital.* p. 88.

T A N T V M.

W. 522, 14

II n
7021
(2)

ACADEMIA
SERENISS
FRIDERI
FEMINIS. I
ERVDITIO
ILLVS
POSTERIOREM. I
M. DAVI
IOANNES. I
ANNO. c1b I
VITEMBERG

